

[Finansministeren.]

laan. Den Bevægelse, der har været i Gælden, har dog hidtil ikke været saa stærk som Bevægelsen i Kapitalanlæggene og i Nyudlaanene, og dette skyldes, at der fra Driften gennem Afskrivinger og fra Arveafgiften er tilført Kapitalbudgettet meget betydelige Beløb.

Den faste Statsgæld var den 1. April 1929 1 373,2 Mill. Kr. og den 31. Marts 1934 1 292,2 Mill. Kr. I Tiden fra 1. April 1929 til 1. April 1934 har der været en Nedbringelse af Statsgælden paa 184,1 Mill. Kr., nemlig fra 1 373,2 til 1 189,1 Mill. Kr. Af denne Nedbringelse er imidlertid de 51 Mill. Kr. nærmest af formel Art, fremkommet ved Omposteringer, medens ca. 133 Mill. Kr. er Nedbringelse ved Afdrag og ved Indløsning af Laan. Fra 1. April 1929 til 1. April 1933 er helt nye Laan, der har bragt friske Penge til Statskassen, ikke optaget. Først i 1933—34 er der optaget to nye Laan paa i alt 103,2 Mill. Kr., der har bragt den samlede Statsgæld op til de ovennævnte 1 292 Mill. Kr.

De forbrugte Kapitaler falder i Fem-aarets Løb i følgende Hovedposter: Kapitalinvesteringerne er blevet forøget med 217 Mill. Kr., Udlaanene med 52 Mill. Kr., og Afdrag paa Statsgælden er i alt sket med 133 Mill. Kr. Det er et samlet Beløb til Kapitalanvendelse paa 402 Mill. Kr. — Denne Kapitalanvendelse er tilvejebragt paa følgende Maade: Driftsoverskud, som er henlagt til Formuen og anvendt til Anbringelse, 29 Mill. Kr., Provenu af Arveafgiften 63 Mill. Kr., Afskrivinger og Formueindtægter 108 Mill. Kr., diverse Forskydninger 4 Mill. Kr., Forbrug af Kassebeholdning samt Stiftelse af korte Gældsforpligtelser 95 Mill. Kr., nyoptagne lange Laan, den egentlige Statsgæld, 103 Mill. Kr.; det bliver 402 Mill. Kr.

Naar man altsaa skal sammenligne Statsgælden den 1. April 1929, der dengang var opført til ca. 1 373 Mill. Kr., maa man til de 1 292 Mill. Kr., som Statsgælden nu opføres til, lægge det Minus i Kassebeholdningen, der var den 1. April 1934, 62 Mill. Kr. godt og vel, samt Forbruget af Kassebeholdningen paa 33 Mill. Kr. Man faar altsaa et samlet Beløb paa 1 387 Mill. Kr. imod ca. 1 373 Mill. Kr. den 1. April 1929.

Kaster man et Blik paa vore Nabolande, vil man se, at Forholdene der ingenlunde er bedre end hos os. Det norske Statsregnskab for 1932—33 (1. Juli—30. Juni) viste Driftsudgifter paa tilsammen 333 Mill. Kr. og Driftsindtægter paa tilsammen 325 Mill. Kr., altsaa et Underskud paa ca. 8

Mill. Kr. For 1933—34 er der et Driftsoverskud paa ca. 10 Mill. Kr. Overskuddet er bl. a. fremkommet ved Besparelser paa Kurstabskontoen, og samtidig er Toldindtægterne gaaet en Del frem.

Det svenske Budget for Tiden 1. Juli 1934—30. Juni 1935 er vedtaget af den svenske Rigsdag i Juni 1934. Her er opført en Skatteindtægt paa 649 Mill. Kr. mod 590 Mill. Kr. i 1929—30, og for det sidst afsluttede Regnskabsaar, 1932—33, var der et Driftsunderskud paa 30 Mill. Kr.

Hvis man vil foretage en Sammenligning mellem Danmark og de andre saakaldte Papirlande, viser det sig, at man normalt er gaaet bort fra en Begrænsning af Gældens Vækst. Danmark har som de andre Papirlande iværksat store offentlige Arbejder, og det har udlaant betydelige Beløb i samme Øjemed, men trods dette er Gældsforøgelsen blevet holdt inden for de ganske snævre Rammer, som jeg her har nævnt. Men ser man paa de andre Lande, viser det sig, at man der har forøget Gælden betydeligt. England, som jo er fremhævet meget rosende i den sidste Tid, og som har sparet saa meget paa Renterne af Gælden, har maattet se sin Gæld vokse under Krisen. Den engelske Gæld var i 1931 7 582 Mill. £ og i 1934 8 030 Mill. £; altsaa en Stigning paa ca. 450 Mill. £. Den svenske Statsgæld viser ogsaa en stærk Stigning. I 1929 var den 1 797 Mill. Kr., men i 1932 2 205 Mill. Kr., en Stigning paa 408 Mill. Kr., og siden 1932 er Gældens Vækst fortsat i tilsvarende Tempo.

I Guldlændene er der foretaget meget ihærdige Bestræbelser for at tilvejebringe Balance, men Billedet af Finanspolitikken er her, som det var i hele Verden paa Krisens første Stadium. Der er fortsat Deflation af Indtægter og Købeevne i Befolkningen, hvorfor ogsaa svigtende Statsindtægter hører med til Billedet. Statsfinanserne søges forbedret ved Nedsikring af Lønninger og Pensioner og ved Pristryk af anden Art. Som Eksempel paa Guldlændenes Vanskeligheder skal anføres, at der i Belgien, hvor Regeringen har et tidsbegrænset Mandat til at styre Finanserne ved Dekreter, beregnes at være et Underskud paa Budgettet for 1935 paa mere end 1 Milliard belgiske Francs. Indtægterne indgaar med ringere Beløb end beregnet, og Krisetrykket vanskeliggør en Indskrænkning af Udgifterne.

Frankrigs Finansminister har for kort Tid siden forelagt et Budget for 1935, der viser et Overskud paa 36 Mill. Francs. Men for et Land som Frankrig kan det ikke